

OECD *Multilingual Summaries*

How's Life? 2017

Measuring Well-being

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: [10.1787/how_life-2017-en](https://doi.org/10.1787/how_life-2017-en)

Milyen az élet? 2017

A jólét mérése

Összefoglalás magyarul

Milyen az élet 2017-ben?

Mi kell a jó élethez? Bár az emberi tapasztalatok gazdagságát nem lehet pusztán számokban kifejezni, fontos, hogy a közpolitikát formáló statisztikák az emberek anyagi életkörülményei mellett az életminőségüket is tükrözzék. Ebbe beletartozik, hogy miként változik az élet az idő folyamán, milyen eltérések figyelhetők meg az egyes népességcsoportok életében, és hogy a mai jólétet a jövő erőforrásainak kimerítésével éadjuk-e el. A Milyen az élet? című elemzés negyedik kiadása ezt az igényt kívánja kielégíteni azáltal, hogy képet ad az OECD-országokban és a partnerországokban élő emberek jólétéről.

Egyesek jobban élnek, de a jólét számos aspektusában lemaradás figyelhető meg

A pénzügyi válság mély és hosszan tartó hatást gyakorolt az emberek életére, ezen belül különösen a munkahelyeikre. A jólét területén a 2005 óta bekövetkezett változásokat vizsgálva az 1. fejezet rámutat, hogy az emberek bizonyos tekintetben jobban élnek, de a válság óta lassú a fejlődés, és a jólét számos aspektusában lemaradás figyelhető meg. A háztartások jövedelme 7%-kal, az átlagos éves keresetek pedig 8%-kal nőttek 2005 óta kumuláltan – és ez nagyjából csak a fele az 1995 és 2005 között regisztrált növekedési rátának. Egy kicsivel több mint egyharmadával csökkent azon emberek aránya, akiknek nincs hozzáférésük az alapvető közegészségügyi ellátásokhoz (ez az arány az OECD-országok zömében már egyébként is alacsony volt), és több ember számolt be arról, hogy biztonságban érzi magát, ha éjszaka egyedül megy gyalog az utcán. Továbbá, bár 2015-ben stagnált, az átlagos várható élettartam az OECD-országokban csaknem két évvel emelkedett.

Mindezen pozitívumok ellenére azonban a jólét más aspektusai nem tartottak lépést a fejlődéssel. Az összes OECD-ország mintegy felében a tartós munkanélküliség aránya még mindig magasabb, mint 2005-ben volt, a munkaerőpiaci bizonytalanság pedig körülbelül egyharmadával magasabb az első alkalommal, vagyis a 2007-ben mért értéknél. A válság előtti évekhez viszonyítva visszaesett a választási részvételi arány, az étellel való átlagos elégedettség kis mértékben csökkent az OECD-térségben, és 3 százalékponttal csökkent azok aránya, akik úgy érzik, hogy barátaik és családjuk támogatja őket. A jólét hosszú távú fenntarthatóságát biztosító források továbbra is vegyes képet mutatnak. Az egyes mutatószámokban bekövetkezett javulást (pl. az egy főre jutó üvegházgáz-kibocsátás csökkenését, a dohányzók számának csökkenését, a K+F beruházások mértékének növekedését és a megtermelt gazdasági eszközök arányának növekedését) itt is ellensúlyozzák a más mutatószámokat érintő rosszabbodó körülmények (pl. a háztartások adósságállományának növekedése számos országban, az állam nettó pénzügyi vagyonának csökkenése, a növekvő elhízás és a kormányba vetett bizalom csökkenése).

A sok arcú egyenlőtlenség

Az egyenlőtlenségek az emberek életének minden aspektusát érinthetik. A 2. fejezet számos különféle lencsén keresztül vizsgálja az egyenlőtlenségeket: a jövedelemeloszlási skála tetején és alján lévők közötti különbségektől kezdve a nemek, kor és iskolai végzettség szerinti jóléti különbségekig. Rámutat arra, hogy míg egyes társadalmak egyenlőbbek másoknál, addig minden OECD-országban találhatók példák a nagyfokú és a kismértékű egyenlőtlenségekre is. Az egyenlőtlenségek kölcsönhatásban is vannak egymással, így tovább növelik a hátrányokat. A legfelső jövedelmi ötödbe (a felső 20%-ba) tartozók például kétszer akkora valószínűséggel elégedettek az életükkel, mint a legalsó jövedelmi ötödbe (az alsó 20%-ba) tartozók. Az életükkel elégedettek pedig négyszer akkora valószínűséggel számolnak be jó egészségi állapotról, mint azok, akik elégedetlenek az életükkel. Az OECD-országokban sokan nem rendelkeznek elegendő tartalékkal ahhoz, hogy védettek legyenek a jövedelmi sokkokkal szemben. Mint 25 OECD-ország adatából kiderül, az emberek több mint egyharmada elszegényedne, ha három havi jövedelme kiesne.

A bevándorlóknak több kihívással kell szembenézniük a jólét területén

Az OECD-országok lakosságának átlagosan 13%-a külföldön született. A bevándorlók sokszínű csoportot alkotnak mind az egész OECD-térségben, mint az egyes OECD-országokon belül: ugyanúgy vannak közöttük új lehetőségeket kereső magasan képzett szakemberek, mint ahogy a háború és a nyomor elől menekülők. A 3. fejezet rámutat, hogy az új hazájukban való élet számos kihívást jelent a jólét szempontjából a bevándorlók számára. A bevándorlók medián jövedelme 25%-kal alacsonyabb a helyben születettekénél, a medián nettó vagyonuk pedig 50%-kal alacsonyabb. Bár a bevándorlók állásszerzési esélyei hasonlóak a helyben születettekéhez, sokkal nagyobb valószínűséggel dolgoznak antiszociális munkarendben és alacsonyabban fizetett munkakörökben, valamint kockázatos vagy káros munkakörülmények között. A bevándorlók sok esetben nem tudják kiaknázni meglévő készségeiket sem: a felsőfokú végzettséggel rendelkező bevándorlók csaknem 30%-a túlképzett az aktuális munkaköréhez, míg a helyben születetteknél ez az arány csak 20%. A rosszabb munkakörülmények mellett a bevándorlók lakhatási körülményei is rosszabbak: minden negyedik bevándorló arról számol be, hogy lakóhelyén légszennyezésnek van kitéve, szemben a helyben születettekkel, akik közül csak minden ötödikre igaz ez. A bevándorlók 41%-a komfort nélküli vagy túlzsúfolt lakásban él, szemben a helyben születettek 27%-ával. A bevándorlók emellett a felmérésben szereplő legtöbb OECD-országban rosszabb egészségi állapotról, alacsonyabb szociális támogatásról és alacsonyabb szubjektív jólétről számolnak be helyben született társaiknál. Sok javítanivaló van még azonban a bevándorlók jólétének mérése terén, különösen azért, mert a háztartások felmérésekor gyakran éppen a legsérülékenyebb csoportokat nem sikerül elérni.

Szakadék a közintézmények és az általuk kiszolgált emberek között

A választási részvétel csökkenése már évek óta komoly aggály az OECD-országokban. A 4. fejezet más olyan területeket is bemutat, amelyeken az emberek távolinak érzik maguktól az őket kiszolgáló közintézményeket. Az OECD-térség lakosainak több mint a fele véli úgy, hogy széles körű a korrupció a kormányban. A közintézményekbe vetett bizalom csökkent 2005 óta, és az embereknek csak 33%-a érzi úgy, hogy van beleszólása a kormány intézkedéseibe. A távolság még ennél is nagyobb azok körében, akik a leginkább alulreprezentáltak a közéletben: a felső középfokú végzettséggel nem rendelkezők a felsőfokú végzettségűeknél kisebb valószínűséggel érzik úgy, hogy van beleszólásuk a politikai döntésekbe. A saját bevalláson alapuló választási részvétel 13 százalékponttal alacsonyabb a legalsó jövedelmi ötödbe (az alsó 20%-ba) tartozók körében, mint a felső 20%-ba tartozók körében. Az európaiak általában elégedettek a választások lebonyolításával, de sokkal kevésbé elégedettek az egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló politikai intézkedésekkel. A közoktatással és az egészségügyi szolgáltatásokkal való elégedettség széles körű eltéréseket mutat az egyes országok között, de általában magasabb azok körében, akik a közelmúltban vették igénybe ezeket a szolgáltatásokat. Ez arra enged következtetni, hogy tapasztalat sokat számít a megítélés kialakításában.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!

© OECD (2017), *How's Life? 2017: Measuring Well-being*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/how_life-2017-en